

HØJESTERETS DOM

afsagt tirsdag den 17. marts 2020

Sag 67/2019

(2. afdeling)

Odyssey Owner Ltd.

(advokat Peter Appel)

mod

Skatteministeriet

(advokat Søren Horsbøl Jensen)

Biintervenient til støtte for appellantten:

Danske Rederier

(selv)

I tidligere instanser er afsagt dom af Københavns Byret den 30. august 2017 (BS 44C-1097/2016) og af Østre Landsrets 16. afdeling den 20. december 2018 (B-1952-17).

I pådømmelsen har deltaget fem dommere: Marianne Højgaard Pedersen, Jon Stokholm, Jens Peter Christensen, Michael Rekling og Hanne Schmidt.

Påstande

Parterne har gentaget deres påstande.

Anbringender

Odyssey Owner Ltd. har supplerende anført navnlig, at der efter ordlyden af tonnageskattelovens § 8, stk. 1, nr. 10, ikke er belæg for at sidestille ”udflugts- og fritidsformål” med krydstogts- og ferieformål. ”Udflugts- og fritidsformål” er udtryk for noget andet og mere kortvarigt end ferie, som er af længerevarende karakter. ”Udflugts- og fritidsformål” må derfor sprogligt forstås som noget andet end krydstogts- og ferieformål.

En naturlig sproglig forståelse af § 8, stk. 1, nr. 10, tilsiger således, at bestemmelsen ikke omfatter den form for virksomhed, som Odyssey Owner og Zegrahms Expeditions drev i 2009, og heller ikke krydstogtsvirksomhed generelt eller andre former for længerevarende ferierejser.

Hvis det havde været hensigten, at krydstogtsvirksomhed skulle være omfattet af § 8, stk. 1, nr. 10, må der være en formodning for, at lovgiver udtrykkeligt ville have reguleret dette i loven eller i hvert fald ville have omtalt det i forarbejderne.

Formålet med undtagelsesbestemmelsen i § 8, stk. 1, nr. 10, har været at undtage visse former for sejlads i særligt indre farvande, eksempelvis sejlads med restaurationsskibe, lystfiskerbåde, havne- og kanalrundfarter mv., som typisk er af maksimalt én dags varighed, og hvor der ikke er et egentligt transportbehov for passagererne.

Tonnageskatteloven skal fortolkes i overensstemmelse med det EU-retlige søtransportbegreb, jf. Højesterets dom af 27. maj 2016 (UfR 2016.3011), og dette må indebære, at der skal foretages en restriktiv fortolkning af undtagelsesbestemmelsen i § 8, stk. 1, nr. 10.

Selv hvis krydstogtsvirksomhed i almindelighed anses for omfattet af § 8, stk. 1, nr. 10, adskiller Zegrahms Expeditions' virksomhed sig fra en sådan almindelig krydstogtsvirksomhed, idet Zegrahms Expeditions ikke tilbyder den komfort og de faciliteter samt events, som et traditionelt krydstogtsskib tilbyder. Det afgørende for passagererne har således ikke været opholdet på skibet eller skibets faciliteter, men det transportbehov der lå i at komme fra en destination til en anden.

Skatteministeriet har supplerende anført navnlig, at den virksomhed, som blev udøvet med skibet i 2009, efter en almindelig sproglig forståelse tog sigte på "udflugts- og fritidsformål", og ferie er i det hele taget noget, som holdes i fritiden.

Selv om det i forarbejderne til § 8, stk. 1, nr. 10, ikke udtrykkeligt er anført, at krydstogtsejlads er omfattet af bestemmelsen, er det omvendt heller ikke udtrykkeligt anført, at krydstogtsejlads falder uden for bestemmelsens anvendelsesområde. Hvis det havde været hensigten, at krydstogtsejlads ikke skulle være omfattet af bestemmelsen, havde det været mest oplagt at

anføre, at krydstogtsejlad ikke var omfattet. Det forhold, at det i forarbejderne til bestemmelsen er anført, at bestemmelsen også omfatter ”sejlads med repræsentative formål m.v.” må klart forstås sådan, at bestemmelsen i hvert fald ikke skal fortolkes restriktivt end-sige indskrænkende, men snarere udvidende. Der er i forarbejderne endvidere ingen konkrete holdepunkter for, at bestemmelsen alene tilsigter at omfatte sejlad med restaurationsskibe, lystfiskerbåde, havne- og kanalrundfarter mv.

Højesterets dom af 27. maj 2016 (UfR 2016.3011) er ikke relevant for den foreliggende sag, idet denne sag angik sømandsbeskatningslovens § 10 og ikke tonnageskattelovens § 8, stk. 1, nr. 10.

Højesterets begrundelse og resultat

Højesteret er enig i landsrettens begrundelse og resultat. Det, Odyssey Owner Ltd. har anført for Højesteret, kan ikke føre til et andet resultat. Højesteret stadfæster derfor dommen.

Thi kendes for ret:

Landsrettens dom stadfæstes.

I sagsomkostninger for Højesteret skal Odyssey Owner Ltd. betale 75.000 kr. til Skatteministeriet.

De idømte sagsomkostningsbeløb skal betales inden 14 dage efter denne højesteretsdoms afgivelse og forrentes efter rentelovens § 8 a.